

der, hvor vi ikke er så gode, er til bagefter at få dem omsat til noget praktisk produktion.

Jeg vil sige, at det er sund fornuft, at når man bruger store samfundsressourcer på at skabe interessante forskningsresultater, så bliver de også omsat til noget, der kan komme den brede befolkning til gavn i form af produktion og beskæftigelse.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til statsministeren. Vi går nu til anden omgang, og jeg giver først ordet til hr. Steen Gade som ordfører for forespørgerne.

Steen Gade (SF):

Tak til statsministeren. Man kan jo ikke lade være at blive lidt imponeret af statsministeren. Det lykkedes statsministeren at sige hus forbi til alt det, der er kritiseret. Så lykkedes det statsministeren at rose sig selv for alt det, han har gjort. Det kan være, det er sådan, det hænger sammen, men man jo sige, at statsministeren er tæt på at være danmarksmester i at sige hus forbi, hver gang nogen kritiserer. Det er jo ikke bare i den her debat, det er jo stort set i alle de debatter, der er både her, i medierne og ude i offentligheden. Så er der noget, statsministeren kan, så er det at sige hus forbi, det har jeg ikke sagt, det har jeg ikke gjort – og så rose sig selv.

Men skulle vi så gå ned i nogle af punkterne: Statsministeren siger f.eks. til en række af os, der har sagt, at miljø- og energipolitik i Danmark hænger uløseligt sammen med at løse verdens klimaproblemer, hvis vi vil udnytte den viden og den udvikling, vi har fået i Danmark, til også at skabe nye job – det var også det, hr. Svend Auken sagde her til sidst – at det har man snakket om. Det blev jeg glad for, da jeg hørte det. Men så har jeg læst et svar, som statsministeren har sendt til Det Økologiske Råd og til firmaet Rockwool, som har sendt en fælles henvendelse med samme synspunkt, som jeg har her. Der kan jeg da forstå på det, at Globaliseringsrådet ikke lægger op til, at man vil udpege det her område som noget vigtigt.

Det kan da godt være, at man har drøftet det, men man har i hvert fald også sagt, at det ikke bliver en udmelding fra Globaliseringsrådet. Det synes jeg det skulle blive, og jeg håber, at statsministeren kunne tage det med sig og sige, at nu har vi drøftet det en del i dag. Der er trods alt tre partier her med et pænt antal mandater bag sig, som mener, det er ganske vigtigt, og så

vidt jeg har forstået, mener Enhedslisten også det er vigtigt.

Kl. 16.20

Statsministeren har selv sagt her, at man har drøftet det, og at man også skal snakke lidt mere om det. Så kunne jeg sige til statsministeren: Jamen gør dog noget mere ud af det, prøv at få det til at hænge sammen, sådan at vi i hvert fald på et enkelt punkt kunne få den sammenhæng, som jeg savner, nemlig mellem verdens globale problemer. Hvad gør vi her, og hvordan udnytter vi det til at få konkurrenceevne og skabe arbejdspladser? Det er den kobling, jeg savner i regeringens udspil, også efter debatten her i dag.

Statsministeren havde nogle betragtninger om, at vi andre var i gang med at frelse hele verden, eller også var det bare, fordi vi ville skrive ned, hvad vi selv mente. Nej, det er faktisk ikke pointen i det her. Pointen er, at jeg ikke mener, vi kan anskue det at skabe job i Danmark og klare os i en global konkurrence adskilt fra, hvordan det går i resten af verden, hvordan samspillet er, og især hvordan samspillet er med en europæisk politik.

Egentlig mener jeg, at hvis man som dansk politiker føler ligesom statsministeren, at vi skal tage udgangspunkt her i Danmark, så er man netop nødt til at have en meget mere international dagsorden end den, statsministeren har lagt op til her.

Globalisering er jo mange diskussioner, som jeg synes man godt kan sammenfatte i to. Den ene er den globale arbejdsdeling og konkurrencen. Den anden er de fælles problemer. Der synes jeg kun, statsministeren tager fat i det med konkurrenceevnen, altså økonomien osv. Det er vigtigt, men det spændende, det, der kan forandre verden, og det, der kunne gøre, at Danmark gjorde en forskel, var at få det koblet sammen til, at det også var med til at løse de problemer, vi har miljømæssigt, med udryddelse af fattigdommen osv.

Statsministeren sagde om EU, at det var man allerede gået i gang med. Ja, man kan også sige, at hele den satsning på forskning var jo en EU-beslutning, som statsministeren var med til at tage 2 år før vi havde sidste valgkamp, nemlig at vi skulle opruste vores forskningsbudget. Det er jo fint nok, men det er dynamikken mellem nationale beslutninger og EU-beslutninger, jeg savner i regeringens tænkning. Jeg håber, det kan komme. Det er jo ikke afsluttet, og i den forstand er jeg jo i hvert fald glad for debatten.